

Anglikánské znění:

IX. O prvotním či vrozeném hříchu

Prvotní hřích nespočívá v napodobování Adama (jak bezdůvodně říkají Pelagiáni), nýbrž je to hřích a porušení přirozenosti každého člověka, který přirozeně pochází z potomstva Adamova. Tím se člověk vzdálil příliš daleko od původní spravedlnosti a svou vlastní přirozeností je nakloněn ke zlému, a to neustále tak, že tělo stále touží v rozporu s duchem; a proto v každá osoba narozená do tohoto světa zaslouží Boží hněv a zatracení. A tato infekce přirozenosti, která se nepodřídila Božímu zákonu, zůstává skrze touhy těla, nazývané v řečtině "Phronema Sarkos", které někteří vysvětlují jako moudrost, jiní jako smyslnost, jiní jako náklonnost, jiní jako žádost těla, i v těch, kteří jsou obnoveni. A ačkoli není odsouzení pro ty, kteří věří a jsou pokřtěni, přece apoštol činí vyznání, že žádostivost a touha má sama o sobě povahu hříchu.

Pozn.:

Pelagianismus chápe svobodu člověka jako zcela svéprávnou či autonomní skutečnost, ačkoli nepopírá její stvořenost. Podle tradičního chápání, ovlivněného především Augustinovým pochopením problému, pelagianismus zavrhuje nauku o dědičném hříchu a podceňuje sílu lidské žádostivosti v procesu rozhodování a jednání. Podle Pelagia tak Adam pouze dal svým prvotním hříchem lidem špatný příklad, Ježíš Kristus pak v zásadě dal opět jen dobrý příklad k následování. Podle Augustina Pelagius popírá, že by člověk potřeboval zvláštní Boží milost k tomu, aby byl schopen dobra a spásy.

Metodistické znění:

Čl. 7 O prvotním či vrozeném hříchu

Prvotní hřích nespočívá v napodobování Adama (jak bezdůvodně říkají Pelagiáni), nýbrž v porušené přirozenosti každého člověka, který přirozeně pochází z potomstva Adamova. Tím se člověk vzdálil příliš daleko od původní spravedlnosti a svou vlastní přirozeností je nakloněn ke zlému, a to neustále.